

דְּרִישָׁה DRISHA

R. Abraham Isaac Kook (1865-1935), Latvia, Lithuania, Jerusalem
(trans. Ben Zion Bokser)

לבבי כים My Heart Rages

לבבי כים, כסיר ירתיח	My heart rages, like a boiling pot
מטל אורות עליונים יפריח	Like a stormy sea
מגנזי נשמות בשמי ערבות	I aspire for the heights
לא אאסר בכבלים, אולם בסדים	For lofty visions Fed by divine lights
עבד די אני, ולא עבד לעבדים (תרס"ד)	By souls hidden in the realms above
	I will not be bound in chains
	But I will bear a yoke
	I am a servant of God, but not a slave of slaves

אני מלא אהבה לאלהים I am Filled with Love for God

אני מלא אהבה לאלהים	I am filled with love for God
אני יודע שמה שאני מבקש	I know that what I seek,
מה שאני אוהב	What I love
איננו נקרא בשום שם	Cannot be called by a name
איך יקרא בשם	How can one designate by a name
מה שהוא יותר מן הכל	That which is greater than all
יותר מן הטוב	Greater than the good
יותר מן המהות	Greater than reality
יותר מן ההויה	Greater than existence
ואני אוהב	I love,
ואני אומר: אני אוהב	I say: I love
את האלהים	God
שוכן הוא אור אין סוף	Light infinite abides
בהבטוי של האלהים	In the utterance of the name, in the invocation of God
ובכל השמות והכנויים	And in all the names and designations
שלבב האדם הורה והורה	The human heart has conceived and spoken
בהנשא נשמתו למעלה למעלה	When the soul soars upward
איני יכול להשביע את נשמת	I cannot satisfy my soul
באותה האהבה הבאה מקשרי ההגיון	With the love sustained by the web of logic
מחפוש אור שעל ידי העולם	Through the quest for light revealed by the world
שעל ידי ההויה	By existence
החודרת לתוך העינים	As it parades itself before our eyes
נולדים לנו בנשמות אורות אלהיים	Divine lights are born in our souls

אלהים רבים להשקפת רוחנו	Many gods according to our perception	
אל אחד אמת	Before we know Him	The One true God
ולפני אחד	In the fullness of His mystery	And before One
בעמק אמתו	God reveals	In the depths of His Truth
אלהים מתגלה	Intimations of Himself	God is revealed -rdl
שולט בנו, כובש את כל רוחנו	He commands and conquers all our being	
רוח כל היקום	The life of the universe	
כל מקום שיש רעיון, רגש, מחשבה ורצון	Wherever there is thought, feeling, will	
כל מקום שיש חיים אציליים רוחניים	Wherever there is refined, spiritual life	
מולך אור אלהי, מושל, כובש	A light divine reigns, rules, conquers	
מתנוצץ, ומתהדר, מהדר ומפאר, מחיה, מרומם	Ignites brilliance, glories, glorifies, gives life, goes up	
הכל מתוך הבהירות של אור ההויה	Through the clearness of the light HaHavaya / Existence	
מולך ומת, הממלכה קצובה	Reigns and dies; a limited sovereignty	-rdl
כל זמן שהיא באה מתוך העולם, מתוך ההויה	From the world, from existence	
לפעמים מתגבר האור	The light eternal at times overpowers	
רוצה החפץ באור יותר עדין, יותר פנימי	We seek a purer light, more inward	
יותר אמת שהוא לעצמו, יותר עזיז בתכן תוכיותו	More of the truth as it is itself, more power within inner essence	
מופיע האור על הכלי	The light outruns the vessel	-rdl
המחשבה על ההויה	Thought soars beyond existence	
אין המעמד יכול להתקים, אין התכן הולם	The ordered world breaks down, the content cannot withstand	
משתברים הכלים	The vessels are broken	-rdl
מתים המלכים	The kings are dead	
מתים האלים	The gods are dead	
נשמתם מסתלקת	Their souls have departed	
מרקיעה לשחקים	From firmament to tatters	
הגופים ירודים	The bodies lowered	
לעלמא דפרודא	To the world of separation	
ההויה מתיצבת	HaHavaya / Existence, she is curdled	
ערומה, בודדה	Naked alone	
קרועה, פזורה	Torn up scattered	
בקרבה כנוס גנוז וטמיר	Within her heaped up hidden and secret	
חשק עולמים לאור עליון	Desire eternal for supernal light	-rdl
חסד עולמים	In His eternal mercy	
הניח בכלים הנשברים את אורו, את ניצוציו	God left in the broken vessels residues of His light	
בכל תנועה, בכל תכן חיים	In every life pulse, in every life substance	-rdl
בכל מהות יש	In all existence	
יש ניצוץ	There is a spark	
ניצוץ של ניצוץ	A spark of a spark	
דק ודק מכל דק	Faint and fainter than faint	
האור הפנימי	The inner light	

אור אלהים עליון	The light of God supreme
בונה ומיסד	Builds and establishes
מקבץ נפזרים	Assembles what is scattered
מתקן עולמי עד	Perfects worlds without end
מסדר ומחבר	Orders and binds together
מתגלה מלכות עולמים	God's eternal realm is disclosed
מאור אין סוף שבתוכיות הנשמה	Through the light unbounded within the soul
מהאלהים אל העולם	From God to the world
אור חדש נולד	A new light is born
אור זיו הדר פני אל (תרע"ב?)	A light emanating from the splendor of God's face

Mists of Purity
(trans. rdl)

איני יכול לחלק חילוק מוחלט בין מצוי למצוי, כי אם חילוק הדרגה.	I am not able to distinguish absolutely between all that which exists, except for a distinction of degrees.
מתגלה לי ההויה בכל היקפה, מיצור היותר קטן עד ההופעה הרוחנית, המליאה גבורה, גדולה ותפארת, מעוטרת בכתר חכמה, בינה ודעת, מבלטת בגדולתה את נצח הנצחים, ובגבורתה, המאגדת את כל ההפכים, את ההוד ההויית, ובתפארתה, המלא דעת, מייסדת את יסוד הכל. מפרחת את פריחת הכל, כל הנשמות, הרוחות והנפשות, כל התנועות והחפצים, הרצונות וההסכמות, כל השאיפות וההתפעלויות. וממציאתם בכל ערכיהם בקובץ אחד, סידור ממלכתי. ד' מלך.	Being, (HaHaVaYah) is revealed to me in its entire scope from the smallest creation to a spiritual manifestation full of might, greatness, splendor crowned with the crown of wisdom, understanding and knowledge. In its greatness it projects the eternity of all eternities; its might which gathers together all opposites projects the majesty of existence; its splendor full of knowing sets the foundation for all, making everything blossom – all souls, spirits, and life forces, all movements and desires, wills and agreements, all yearnings and excitements. It brings them forth in full value into one gathering, a royal order. HaShem Melech.
ראוי להשתוקק להיות מחובר עם כל כלל ישראל. וכל מה שיזקק יותר את דיעתיו ומעשיו, כן יכול להיות מתחבר עם הדרגות היותר גדולות ועם הדרגות היותר קטנות שבכלל. וכפי הקוטן והגברת הדינים, כך יהיה החיבור פחות כולל, וכל מה שיחסר חיבור עם הדרגה היותר ירודה, לעומתו יחסר החיבור עם הגדולה שבמדרגות, כי השלימות הגמורה היא חיבור עם הכלל כולו, בכל אופן ומידה שהוא.	It is fitting to yearn to be attached to the entirety of Klal Yisrael. And the more one will purify his thoughts and actions so he will be able to be attached to the greatest levels and to the smallest levels of the entirety (Klal). But according to the minuteness and intensity of judgments so will the attachment be less inclusive. And the more one lacks attachment to the lowliest level, to the same degree he will he lack attachment to the greatest of all levels. The reason is that complete wholeness means attachment with the complete entirety (Klal) in every way and nuances that there is.

The Moral Principles: Love
(trans. Ben Zion Bokser)

- (א) האהבה צריכה להיות מלאה בלב לכל.
(ב) אהבת כל המעשים כולם היא קודמת לכל, אח"כ אהבת כל האדם, אחריה אהבת ישראל, שהיא כוללת הכל, שעתידין ישראל לתקן את כל המעשים כולם. וכל אהבות אלה הם אהבות מעשיות, לאהוב אותם לעשות להם טובה ולגרום להם עילוי, ונעלה על כולן אהבת ד', שהיא אהבת שבפועל, אינה גוררת בעצמותה שום דבר, כי-אם מה שהלב מלא ממנה זה הוא האושר היותר נשגב.
- (ג) אי-אפשר שלא לאהוב את ד', ואי-אפשר שלא יצמיח כח אהבת מתוקה ומוכרחת זאת צמח מעשי, לאהוב לפועל בפועל ובמעשה כל המתרחש לטוב ביחש להשגת אור ד'. אי-אפשר שלא לאהוב את התורה והמצוות, שהן כל כך קשורות בטוב ד'. אי-אפשר שלא לאהוב את הישר ואת הצדק, את הסדר הטוב והמעולה המסבב טוב לכל, שהוא קשור יפה באמתת המציאות וברעיון הלב ביחש המעולה שלפי גדלו ותפארתו אנו קוראים אותו ומתגלה בו חפץ ד', מה שהוא נעלה מכל זה, ומיוחד מכל זה, ומרוה נעימות לנשמת כל חי יותר מכל מה שכל רעיון יוכל להתנשא. ואי-אפשר שלא להתמלא אהבה לכל בריה, שהרי שפע אור ד' בכל הוא מאיר, והכל הוא התגלות חמדת נועם ד', חסד די מלאה הארץ.
- (י) אהבת חבריות צריכה טיפול מרובה, להרחיבה ברוחב הראוי לה, נגד השטחיות הנראה בסקירה הראשונה ע"י שימוש שאינו כל צרכו, מצד התורה ומצד המסור המנהגי, כאילו יש נגודים ולפחות שויון-נפש לאהבה זו, שהיא צריכה להתמלא תמיד בכל הדרי הנפש. המעמד היותר עליון באהבת הבריות צריכה לקחת אהבת האדם, והיא צריכה להתפשט על כל האדם כולו, למרות כל שינויי דעות דתות ואמונות, ולמרות כל החילוקים של הגזעים והאקלימים, נכון הדבר לרדת לסוף דעתם
1. The heart must be filled with love for all.
 2. The love of all creation comes first, then comes the love for all mankind, and then follows the love for the Jewish people, in which all other loves are included, since it is the destiny of the Jews to serve towards the perfection of all things. All these loves are to be expressed in practical action, by pursuing the welfare of those we are bidden to love, and to seek their advancement. But the highest of all loves is the love of God, which is love in its fullest maturing. This love is not intended for any derivative ends; when it fills the human heart, this itself spells man's greatest happiness.
 3. One cannot but love God, and this sweet and necessary love must engender as a practical consequence an active love for everything in which we perceive the light of God. One cannot but love the Torah and the commandments, which are so intimately linked to the goodness of God. One cannot but love equity and righteousness, the benign order that engenders good for all, which is firmly linked to the reality of existence, and in which the heart envisions excellence, that, because of its majesty and beauty, we designate as the will of God. The divine will is manifest in it, but it is greater than all this, and distinct from all this, and it nourishes the soul of every living being with delight beyond anything to which thought could reach. And it is impossible not to be filled with love for every creature, for the flow of the light of God shines in everything, and everything discloses the pleasantness of the Lord. "The mercy of the Lord fills the earth" (Psalms 33:5).
 10. Much effort is needed to broaden the love for people the proper level, at which it must pervade life to its fullest depth. This must be done in opposition to the superficial view, which suggests itself initially on the basis of inadequate study of the Torah and of conventional morality, and where it would seem as though there is a contradiction to such love, or, at least, indifference to it. The highest level of love for people is the love due the individual person; it must embrace every single individual, regardless of differences in views on religion, or differences of race or climate. It is essential to understand the

של העמים והקיבוצים השונים, כמה שאפשר ללמוד את אופיים ואת תכונותיהם, למען דעת איך לבסס את האהבה האנושית על יסודות המתקברים למעשה. כי רק על נפש עשירה באהבת הבריות ואהבת אדם תוכל אהבת האומה להתנשא בגאון אצילותה וגדולתה הרוחנית והמעשית. וצרות-העין הגורמת לראות בכל מה שחוץ לגבול האומה המיוחדת, אפילו אם הוא חוץ לגבול ישראל, רק כיעור וטומאה, היא מהמחשכים הנוראים שגורמים הריסה כללית לכל בנין הטוב הרוחני, שכל נפש עדינה מצפה לאורו.

mentalities of different nations and groupings, to study their characteristics and life-styles in order to know how to base our human love on foundations that will readily translate themselves into action. It is only a person rich in love for people and a love for each individual person who can reach the love for his own nation in its noblest dimension, spiritually and practically. The narrow-mindedness that leads one to view whatever is outside a particular nation, even what is outside the Jewish people, as ugly and defiling is a phase of the frightful darkness that undermines altogether every effort to reach that state of spiritual development whose dawn is awaited by every sensitive spirit.

Orot HaTorah (trans. rdl)

אורות התורה יב:ג

כל דבר של תורה צריך דרך-אֶרֶץ שִׁקְדָם לוֹ. אם הוא ענין שֶׁהַשָּׂקֶל וְהַיָּשָׁר הַטָּבֵעִי מְסֻכִּים לוֹ, צִרִיךְ לַעֲבֹר בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל, בְּנֻטִּית הַלֵּב וְהַסִּכְמַת הָרָצוֹן הַטָּהוֹר הַמְטָבֵעַ בָּאָדָם, כְּגִזְלִי, עֲרִיזוֹת וְצִנִּיעוּת, מִנְמָלָה, יוֹנָה וְחִתּוּל, וְקֵל-וְחֹמֶר מֵהַהֶכְרֶה הַפְּנִימִית שֶׁל הָאָדָם עֲצֻמוֹ וְחוּשׁוֹ הָרוּחָנִי. וְאִם הוּא עֵנִין שֶׁהוּא נִעְלָה מִן הַשָּׂקֶל וְהַנֻּטִּיָּה הַלְבִּית, צִרִיךְ גַּם הוּא לַעֲבֹר דֶּרֶךְ הַצִּנּוֹר שֶׁל דֶּרֶךְ-אֶרֶץ, בִּיחֻשׁ הַקָּשׁוּר שִׁישׁ לְכָל פֶּרֶט עִם הַכְּלָלוֹת כָּלָה, בְּתוֹר מִצְוָה גּוֹרֶרֶת מִצְוָה. וְגַם הַיָּשָׁר הַמְּוֹחָשִׁי לְהִיּוֹת קָשׁוּר בְּתוֹרָה, בְּחִפְץ הָעֵלְיוֹן הָאֱלֹהִי הַמִּתְגַּלָּה בְּאֹר תוֹרָה, וְהַתְאַגְדוּת עִם כְּלָלוֹת הָאָמָה לְדוֹרוֹתֶיהָ עִם דְּרָכֵי חַיִּיהָ בְּרַעֲיוֹן הַקָּדָשׁ, כָּל אֵלֶּה אֲרוּחוֹת דֶּרֶךְ-אֶרֶץ הֵם, שִׁמְכֻשִּׁירִים אֶת הַהֲאָרוֹת שֶׁהֵן יוֹתֵר פְּנִימִיּוֹת מִהֵן לְהֵאִיר בְּזֶהר וּבְהִירוֹת מְבַהֲקוֹת.

Every word of Torah needs *Derech Eretz* to proceed it. If reason and a natural directness concur, it must come forward in a straight manner through the heart with the assent of the pure will natural to man, just as (the prohibitions of) theft, immorality and (the need for) modesty is (learned naturally) from the ant, the dove and the cat. How much more is this true if it flows from an inner self-understanding and from a spiritual intuition. And if it is a matter which is above reason and heart's inclination, it too must pass through the pipeline of *Derech Eretz*.

אורות התורה יב:ה

וְאִם אֲנִיחֵנוֹ אוֹטָמִים אֶת אֲזָנֵינוֹ מִשְׁמַע לְקוֹל ד' הַפְּשׁוּט הַקּוֹרָא בְּכֹחַ עַל יְדֵי כָּל שְׁעָרֵי-הָאוֹרָה הַטָּבֵעִיִּים, שֶׁהִיא נִחְלָת כָּל הָאָדָם, מִפְּנֵי שֶׁאֵנוֹ חוֹשְׁבִים, שֶׁנִּמְצָא אֶת אֹר הַתוֹרָה בְּתוֹרָה הַקְּרוּעָה מִכָּל אֹר הַחַיִּים הַפְּרוּשִׁים בְּעוֹלָם בְּפִנִּימִיּוֹתוֹ וּבְנִשְׁמַת הָאָדָם בְּהִדְרָה, אִין אֵנוֹ מְבִינִים בְּזֶה אֶת עֶרְפָּה שֶׁל תוֹרָה, וְעַל

We might shut our ears from hearing the simple voice of *HaShem* that calls out forcefully from all the gates of natural light, the inheritance of every human. This happens when we think the light of the Torah is found only when it is torn away from the light of of life that emerges into the world from the inner soulfulness of the human in his glory. (If this is our belief) then we don't understand the value of Torah. Regarding such a belief it is stated "A foolish people and not wise." As

זֶה נֶאֱמַר עִם נֶבֶל וְלֹא חָכָם, כְּדַמְתָּרְגֵּם
אוֹנְקֵלוֹס עֲמָא דְקִבְלִי אוֹרִייתָא וְלֹא חֲכִימוּ.

Onkelus translates: "a people that has accepted the Torah but has not become wise."

אורות התורה יא:ב

הָאָדָם הַיָּשָׁר צָרִיךְ לְהֶאֱמִין בְּחַיּוֹ, כְּלוֹמֵר
שֵׁנֵי אֲמִין בְּחַיּוֹ עֲצָמוֹ וְהִרְגָּשׁוֹתָיו הַהוֹלָכוֹת
בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל מִיִּסּוֹד נִפְשׁוֹ, שֶׁהֵם טוֹבִים
וְיִשְׂרָאֵל וְשֶׁהֵם מוֹלִיכִים בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל. הַתּוֹרָה
צָרִיכָה שֶׁתִּהְיֶה נֵר לְרַגְלוֹ, שֶׁעַל יָדָהּ יִרְאֶה אֶת
הַמָּקוֹם שֶׁשָּׁם הִטְעוֹת עָלֵיָהּ, שֶׁלִּפְעָמִים
תִּתַּע הַנֶּפֶשׁ בְּתוֹךְ לֹא דֶרֶךְ. אָבֵל הַמַּעֲמֵד
הַתְּמִידִי צָרִיךְ לִהְיוֹת הַבְּטָחוֹן הַנִּפְשִׁי. הָאִישׁ
הַיִּשְׂרָאֵלִי מְחִיב לְהֶאֱמִין, שֶׁנֶּשְׁמָה אֱלֹהִית
שְׂרוּיָה בְּקִרְבּוֹ, שֶׁעֲצָמוֹתָיו כֻּלָּה הִיא אוֹת אַחַת
מִן הַתּוֹרָה, וְאוֹת מִן הַתּוֹרָה הִיא עוֹלָם מֵלֵא

The straight man must believe in his life. That is, he should believe in the life of his self and that the feelings which precede in a direct fashion from the core of his soul are good and straight and that they lead him in a straight path. The Torah must be a light unto his feet; with it he shall see the place where error lies, for at times the soul wanders into a pathless void. But the steady stance must be that of soulful trust, *bitachon nafshi*. The Israelite is obligated to believe that a divine soul lodges within him, that his own essence is one letter from within the Torah.

אורות התורה יב:ב

"דֶּרֶךְ אֶרֶץ קִדְמָה לַתּוֹרָה" הַקִּדְמָה זְמַנִּית
מְכַרְחַת לְדוֹרוֹת. הַמוֹסָר בְּטִבְעִיּוֹתָיו, בְּכָל
עֵמֶק הַיּוֹד וְכֹחַ הָאֵיתָן, מְכַרְחַת לְהַקְבֵּעַ בְּנִפְשׁוֹ
וְיִהְיֶה מִצָּע לְאוֹתָן הַהִשְׁפָּעוֹת הַגְּדוֹלוֹת
הַבָּאוֹת מִכֹּחַ שֶׁל תּוֹרָה. וְכֵשֶׁם שֶׁהִירָאָה
הִיא בְּחִינַת הַשְּׂרָשׁ הַקּוֹדֶמֶת אֶל הַחֲכָמָה, כֵּן
הַמוֹסָר הַטִּבְעִי הוּא בְּחִינַת הַשְּׂרָשׁ הַקּוֹדֶמֶת
אֶל הִירָאָה וְכָל עֲנָפֶיהָ. וְהַכֵּל הַזֶּה הוּא נוֹהֵג
בְּאָדָם הַפְּרָטִי, וְכֵן הוּא גַם כֵּן נוֹהֵג בְּכָלִיּוֹת
הָאָמָה וּבְכָל הָאֲנוּשִׁיּוֹת. וְאִם יֵשׁ הַכֶּרֶם
לִפְעָמִים לְהַבִּיאַת אֶת שִׁפְעַת הַתּוֹרָה בְּלֹא
הַהִקְדָּמָה שֶׁל הַשְׁתַּרְשׁוּתוֹ שֶׁל הַמוֹסָר הַטִּבְעִי
בְּטִהְרָתוֹ, זֶהוּ דֶּרֶךְ שֶׁל הוֹרָאָה שְׂעָה, וְהַחֲיִים
מְכַרְחִים לִהְיוֹת מְסַבְּבִים שִׁישׁוֹב הַמַּהְלָךְ
לְסִדְרוֹ הָאֵיתָן: הַקִּדְמָתוֹ שֶׁל הַמוֹסָר הַטִּבְעִי
בְּכָל שְׁלֵמוֹתוֹ, כְּדִי לְבָנוֹת עַל מִצְוֵה אֶת
הַטְּרַקְלִין שֶׁל הַתּוֹרָה וְהִירָאָה הָעֲלִיוֹנָה.

A precedence in time is necessary in all generations. Natural morality, with the entire depth of its glory and firm strength must first necessarily be established within the soul. It must be a substratum for those great influences that come from the strength of the Torah. Just as Fear (of Heaven) is the root which precedes and leads into Wisdom so is the natural moral sense the root which precedes and leads into Fear and all of its branches. This rule is operative within the individual (Jew) and within the whole of the people (Israel) and within all of humanity. And if there is, at times, a necessity to bring the influence of the Torah without the precedence of a purely of a purely rooted natural moral sense – this can only be an emergency measure. Life then must spin itself aright returning to its firm order: the precedence of a wholesome natural morality upon whole substratum can be built a corridor for Torah and sublime Fear (of Heaven).

The Humanity of Israel (trans. rdl)

כִּנְסַת יִשְׂרָאֵל הִיא תַּמְצִית הַהוּיָה כּוֹלָה,
וּבְעוֹלָם ז' נִשְׁפָּע תַּמְצִית ז' בְּאוֹמָה
הַיִּשְׂרָאֵלִית מִמַּשׁ, בְּחוֹמְרִיּוֹתָהּ וּרְחוּנִיּוֹתָהּ,
בְּתוֹלְדָתָהּ וְאִמּוֹנִתָהּ. וְהַהִסְתוֹרָה
הַיִּשְׂרָאֵלִית הִיא תַּמְצִית הָאִיִּדְיָאִלִּי שֶׁל
הַהִסְתוֹרָה הַכִּלְלִית, וְאִין לָךְ תְּנוּעָה בְּעוֹלָם
בְּכָל הָעַמִּים כּוֹלָם שֶׁלֹא תַּמְצָא דּוֹגְמָתָהּ

Knesset Israel (the people of Israel) is the microcosm of all existence. This refers, in a worldly context, to Israel's material and spiritual dimensions – both its saga and its faith. Israel's history is the ideal microcosm of universal history. There is no social fluctuation among the peoples of the world that you will not find its prototype in Israel. Its faith is the well-

בישראל. ואמונתה היא התמצית המסולת והמקור המשפיע את הטוב והאידיאליות לאמונות כולן, וממילא הכח המבקר את כל המושגים האמוניים, עד שיביאם למדרגת שפה ברורה לקרא כולם בשם ד', ואלהיך קדוש ישראל אלהי כל הארץ יקרא.

כנסת ישראל היא הגילוי הרוחני העליון שבההווה האנושית. כשם שאין להתפלא על אשר במח ובלב ישנם גילויי-חיים כאלה, שדוגמתם אין אנו מוצאים בכל הגויה כולה, כן אין להתפלא על גילויי-חיים של הפליאות, הניסים, הנבואה, רוח-הקדוש במעלות העליונה, התקווה הנצחים, הנצחון על כל מפגע, שהם מתגלים בצורה עליונה, המפליאה את כל לב הוגה וכל מוח חושב. כנסת ישראל היא גילוי זרע ד' בעולם, יד ד' בהווה, בבנין הלאומים. ויש לה בודאי יחס גדול עם כל מה שהוא יותר נשגב ונערץ, קדוש ומרומם, במצוי כולו, בכל הקפו, הגשמי והרוחני. באופן אחד אי-אפשר לחשב.

אין להגדיר את מהותה של כנסת ישראל בגבולים מיוחדים ובתוארים מוגבלים. כוללת היא את הכל, והכל מיוסד על כלות נפשה לאלהים.

עצמות החפץ של היות טוב לכל, בלא שום הגבלה בעולם כלל, בין בכמות הניטבים ובין באיכותו של הטוב, זהו הגרעין הפנימי של מהות נשמתה של כנסת ישראל. זאת היא ירושתה ונחלת אבותיה. הרגש הטוב הזה, לפי גדלו, היקפו ועמקו, כן צריך שיהיה מעוטר בחכמה גדולה ובגבורה כבירה, למען דעת איך להוציא אל הפעל בכל גווניו. וזהו סוד השתוקקות הגאולה שבאומה, הנותן לה כח להיות ולהתקיים באופן המפליא את לב כל חושב. כנסת ישראל בעומק חפצה איננה מחולקת מהאלהות כלל, היא מלבשת את האלהות המתגלה שבעולם הכללי, וחפצה בהיותה את החפץ האלהי של טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו. זה הטוב הוא הסוד של הגאולה, המוכרחת לבא, הטוב מוכרח לנצח את הכל, והחפץ העמוק והמוטבע של הטוב, והשיקוק הפנימי לו בעצם תוכיות נשמת האומה, המתבלט בתפילת האומה הפנימית, מסמך לה את הגאולה. "והטוב בעיניך עשיתי, זה שסמך גאולה לתפילה" (ברכות י).

sifted essence as well as the influential source of the good and the ideal of all faiths. In this sense, Israel's faith serves as a resource that reviews belief systems with the goal of elevating their discourse so that all may call in the Name of the Lord: your God, "the Separate One of Israel," shall be called the God of the entire earth."

Kneset Israel is the sublime revelation of the spirit within human existence. One does not doubt that the manifestations of life contained within the brain and the heart are not to be found to a similar degree elsewhere in the body. Identically, one cannot doubt – although a sensitive soul and a thoughtful mind will marvel at – the manifestations of life, wonders, miracles, prophecy, the highest degree of divine inspiration, eternal hope, victory over every obstacle, revealed in an exalted form within Israel. *Kneset Israel* is the revelation of the arm of the Lord within the world. His hand in existence, and His participation within the development of nations. It is intimately connected to all that is exalted, venerable, holy and lofty within the entire physical and spiritual scope of reality. It is impossible to think otherwise.

One cannot describe the nature of *Kneset Yisrael* with specific limiting terms. It includes All and the All is based on the yearning of its soul for God.

The essential desire to be good/*Tov* to All without any limitation, whether in number of applications or in the quality of the *Tov* – this is the inner core of the soul of *Kneset Yisrael*, its inheritance and its patrimony. The sense of *Tov*, according to its greatness and depth, must be crowned with great wisdom and serious heroism, in order to bring it into its nuanced manifestation... *Kneset Yisrael* in the depths of its Will is not separate from Divinity. It wears the Divinity that is revealed in the general world – God is good to all, His Mercy is upon all of his creations. *Tov* is the secret of Redemption that must come... connecting itself to Redemption. "“And the Good in your eyes I have done” – this is one who connects Redemption to Prayer” (Brachot 10).